

Op dinsdag 12 oktober 1971 namen we officieel afscheid van onze vriend Vic Burger die veertig jaar redacteur is geweest van het Nederlands Bosbouw Tijdschrift. Reeds eerder, tijdens de najaarsvergadering van de Koninklijke Nederlandse Bosbouw Vereniging wilden de voorzitter en de leden hem in de vergadering hulde brengen. Maar daar had hij zich zelf in alle bescheidenheid voor gevrijwaard, door weg te blijven. Dat was overigens tegen zijn gewoonte gehandeld, want zelden ontbreekt deze nestor van onze redactie op het bosbouwappèl. In redactioneel verband hebben we er toen maar een gezellig samenzijn van gemaakt voordat we de zoveelste maar nu laatste redactievergadering belegden, waaraan hij als lid kon deelnemen. Dat liet hij zich met groot plezier en veel voldoening welgevallen.

Maar als men nu denkt dat Vic zijn activiteiten als schrijver en rapporteur zal staken dan heeft men de plank danig misgeslagen. Tijdens de redactievergadering was hij een en al actie. Voor velen van ons bracht hij belangrijke archiefstukken mee, waaronder een uniek stuk, het cliché van het eerste vignet van het bosbouw tijdschrift. Wij drukken het hier nog eens voor u af. Ook draafden we aan zijn hand met reuzeschreden door de geschiedenis van ons tijdschrift. Daarbij kwamen allerlei lieden ziek zonder kleurscheuren af. Wel werd er vaak hartelijk gelachen. Daarnaast werd de nieuwe kopij die hij op stapel heeft staan voor ons uitgesteld en tenslotte beloofde hij ons alle medewerking voor de komende tijd.

Zo kwam het dat dit afscheid geen zweem van de gebruikelijke droefenis vertoonde, die meestal kleeft aan het neerleggen van een lang en trouw vervulde functie.

Zoals ook nu, was het steeds een genoegen met Burger te vergaderen en samen te werken. Hij heeft voor het Bosbouw tijdschrift ongelooflijk veel gedaan, in feite heeft hij de last van zeer vele jaargangen vooral in benarde tijden alleen gedragen en daarmee de hele Nederlandse bosbouw wereld een grote dienst bewezen. Voor ons was het een voorrecht om dit erelid van onze vereniging zo lang als redacteur en als vriend te hebben meegemaakt.

Al hebben we hem nu als redacteur verloren, als vriend blijven wij hem hopelijk nog lang behouden.

